

KINO PRVI MAJ

(Ili dok je konja, bit će i samara...)

Neki dan čujem se sa prijateljem iz Zagreba koji mi je preko telefona kukao kako je situacija u Hrvatskoj katastrofalno loša, kako je ekonomija totalno stala. Još uz to reče, vjerovali ili ne, da nama zavidi, jer smo u puno boljoj situaciji (sic!!!!).

Najgore od svega je što je čovjek prilično dobro informiran o ovoj našoj "sjajnoj" situaciji, tako da sam odlučila odmah nakon Bajrama trknuti do Zagreba da vidim u kojoj je mjeri na djelu ona stara i mudra narodna kako je "tuđa koza uvijek puna loja"...

A mora biti, jer nešto mislim da je zaista teško zamisliti da bilo gdje (osim u Grčkoj, možda) postoji veća količina gluposti, bahatosti, pohlepe i kratkovidosti nego ovdje kod nas, s tim što, pošteno govoreći, ovaj put raspodjela ne ide po onoj entitetskoj 51:49, već ovaj put u toj disciplini Federacija BiH ubjedljivo i rekla bih nedostižno, vodi. Kao što vidimo, trakavica zvana "Konstrukcija za rekonstrukciju vlasti" još uvijek traje. I ova sapunica će, bojim se, još dugo trajati, jer ima sve potrebne uslove za to - finansiranje (hvala Bogu na budžetu, je li), loše glumce koji nigdje drugo ne mogu dobiti ni epizodnu ulogu, dobru koprodukciju (domaći mamlazi u saradnji sa *OHR-om* i Evropskom unijom) i ono najvažnije - glupu publiku koja obendišana moćnicima, kulama, jahtama i "stipendistkinjama" glavnih junaka ne miče od televizora, živeći lažni, virtualni život, jer nema ni snage, ni znanja, ni volje da se otrgne od te začaranosti i vrati u normalan život koji neumitno protiče mimo njih.

I nešto mislim kako je ova tehnologija napredovala. Nekada, ne tako davno, mentalna anesteziologija u Sarajevu je npr. bila smještena u kinu *Prvi maj*. Tamo ste, bar na sat-dva mogli biti neko i nešto, spasiti svijet ili barem neki grad, nakon čega ste se, tako mentalno "utrnuti" izvjesno vrijeme mogli nositi sa surovom realnošću svoje okoline i sebe samih.

A tehnologija je napredovala utoliko što se te *Prvomajske* kino predstave odvijaju pred našim očima i utoliko što su realnost i virtualna stvarnost toliko pomiješane da ih i pametni teško razlikuju. Jedino je karta skuplja, mnogo skuplja.

A radnja? Pa uvijek ista - Kurto pokušava "utulehati" Murtu. A ni to baš ne razumijem što se pate kad brate ima konja koliko hoćeš. A kao što rekoh na početku - dok je konja, bit će i samara...**B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica